

Vesna Prica je shvatila da vlastite emocije valja zabilježiti, ponajprije radi sebe, kako bi se ~~mogla~~ njima mogla vraćati. Fotoaparat je u toj mjeri postao dio njenog svakodnevnog prtljaga da je prestao bit i mehaničko sredstvo faktografskog zapisa. On memorira već emotivno razvijene vizije, skoro brzinom i intenzitetom mašte.

Mislim da je ovaj ciklus fotografija porečkih i tarskih uvala, koji je vjerovatno nastao kako se obično kaže "iz jednog daha", tek jedan mogući fragment otrgnut iz bezbroja mogućih prikazanja Vesninih kontemplativnih lutanja kroz bogati svijet njene dokolice. Te fotografije više vidim kao zapise jednog kontemplativca nego li istraživača ili analitičara. Vesna ne traži, ona polazi u svoje vizualne pohode bez predumišljaja puna samo specifičnog naboja vlastitog trenutačnog raspoloženja. Njen je mentalni proces obrnut istraživačkom, ona se prepušta viziji koja je otkriva uspostavljajući jedan od mogućih dijaloga. Vidjeno se samo od sebe nameće. Zavisi od njenih emotivnih vibracija hoće li prihvatiti izazov, započeti razgovor i kojim će smjerovima krenuti.

Njeni fotografski zapisi imaju ono isto bogatstvo i nepredvidivost svijeta dokolice u kojem se misaona nit razmači u nevjerovatnim nijansama i u bezbroj detalja ili se iskrivljuje i prekida nastavljaajući u potpuno novi svijet. Svaki pomak ili promjena rakursa promatranja budi nove iznenadne emocije, daje novo značenje kodificiranom svijetu oblika.

Vesnine me fotografije vraćaju u De Chiricove metafizičke prostore melanholičkih "Talijanskih trgova", imaju onu istu bremenitu atmosferu neprisutnih ali mogućih događaja, slutnje nečeg što će se zbiti. Nad njenim uvalama lebdi fina aroma mješavine trulih algi, mulja, suncem isprženih dasaka čamaca, morske soli i suhih trava. U njenim nebesima titra jedan sve jači zvuk, glas tišine tu i tamo isprekidan i ušućen rijetkim galebovim krikom.

Vesna Prica nam predočava vlastiti svijet vizija bez hotimičnih poruka ili skrivenih metafora, jednostavno kao zapis jednog duševnog stanja u odredjenom trenutačnom raspoloženju, ili kao intimistički dnevnik egzaltiranog trenutka obuzetosti. Na nama je da oblikujemo poruke koje želimo prema našem trenutačnom raspoloženju. Mogućnosti su beskonačne.